

Prijedlog

Klasa:
Urbroj:

Zagreb,

ODBOR ZA ZAKONODAVSTVO HRVATSKOGA SABORA

- Predmet:** Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 79/07 i 114/11) – predlagatelji: Peđa Grbin i Silvano Hrelja, zastupnici u Hrvatskome saboru
- Veza:** Pismo Hrvatskoga sabora, klase: 021-12/17-05/16, urbroj: 65-17-3, od 19. listopada 2017. godine

Na temelju članka 209. stavka 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13 i 113/16), Vlada Republike Hrvatske o Prijedlogu za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 79/07 i 114/11), koji su podnijeli Peđa Grbin i Silvano Hrelja, zastupnici u Hrvatskome saboru, daje sljedeće

MIŠLJENJE

Vlada Republike Hrvatske mišljenja je da nema potrebe za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 79/07 i 114/11), iz sljedećih razloga:

Odredbom članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju propisano je da pravo na dodatak na mirovinu prema ovome Zakonu ne pripada korisnicima kojima je mirovina određena pod povoljnijim uvjetima i/ili na povoljniji način prema posebnim propisima o mirovinskom osiguranju, korisnicima najviše mirovine određene prema Zakonu o najvišoj mirovini, korisnicima osnovne mirovine i korisnicima obiteljske mirovine kojima je mirovina određena od mirovine koja je ostvarena prema propisima o mirovinskom osiguranju koji su važili do 31. prosinca 1998.

Odredbom članka 91. stavka 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 157/13, 33/15, 93/15 i 120/16 – u daljnjem tekstu: ZOMO), čiji naslov glasi: „10. Osnovna mirovina“, propisano je da se osiguraniku osiguranom u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju individualne kapitalizirane štednje koji je ostvario staž u razdoblju do početka primjene obveznog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje, starosna mirovina i prijevremena starosna mirovina određuje na način da se dio mirovine koji mu pripada za mirovinski staž navršen do tog dana određuje kao da je

osiguranik bio osiguran samo u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju generacijske solidarnosti, a dio mirovine koji mu pripada za mirovinski staž od toga dana određuje kao osnovna mirovina.

Vlada Republike Hrvatske smatra da je navedenom odredbom ZOMO-a precizno propisano na koji način se određuje osnovna mirovina za osiguranike osigurane u I. i II. mirovinskom stupu, odnosno da osnovna mirovina ima dva dijela, i to prvi dio mirovine za mirovinski staž do uvođenja obveznog mirovinskog osiguranja individualne kapitalizirane štednje, tj. do 31. prosinca 2001. i drugi dio mirovine koji se određuje za mirovinski staž od 1. siječnja 2002., tj. od uvođenja obveznog mirovinskog osiguranja individualne kapitalizirane štednje. Navedena dva dijela mirovine čine cjelinu, odnosno osnovnu mirovinu.

Za osiguranike osigurane u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju individualne kapitalizirane štednje koji nisu ostvarili staž osiguranja u razdoblju do početka primjene II. stupa, prijevremena starosna i starosna mirovina također se određuju kao osnovna mirovina (članak 91. stavak. 2. ZOMO-a), koja pripada za navršeni staž osiguranja od 1. siječnja 2002.

Slijedom navedenoga, Vlada Republike Hrvatske smatra da je iz stipulacije norme razvidno je da se ne radi o dvije vrste mirovine, nego je člankom 91. ZOMO-a propisan način određivanja osnovne mirovine, koja za osiguranike osigurane u oba obvezna mirovinska stupa ima dvije komponente koje čine cjelinu, tj. osnovnu mirovinu.

Osim toga, Zakonom o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju naveden je krug osoba koje su izuzete od njegove primjene i kojima dodatak ne pripada, a to su, između ostalih, korisnici osnovne mirovine. Navedeni Zakon ne razlikuje korisnike kojima je dio mirovine određen kao osnovna mirovina od onih kojima je mirovina u cijelosti određena kao osnovna. Stoga smatramo da je članak 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju od primjene dodatka jasno isključio korisnike osnovne mirovine zbog čega se ne može navedena zakonska odredba tumačiti na način da dodatak uz mirovinu pripada za dio mirovine koji je određen za mirovinski staž do 1. siječnja 2002.

Naime, Vlada Republike Hrvatske ističe da su osiguranici I. i II. mirovinskog stupa, između ostalih, izuzeti od primjene Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju, budući je intencija tog Zakona bila ujednačavanje visine mirovina, odnosno smanjenje razlike u visini mirovina ostvarenih za jednak mirovinski staž, odnosno pod jednakim uvjetima, korisnicima koji su mirovine ostvarili isključivo prema Zakonu o mirovinskom osiguranju, u odnosu na korisnike koji su mirovine ostvarili prema ranijim propisima. Korisnici koji mirovinu ostvaruju iz oba obvezna mirovinska stupa, tj. u sustavu generacijske solidarnosti i obvezne kapitalizirane štednje ne mogu biti u istom položaju kao korisnici koji su mirovinu ostvarili samo u sustavu generacijske solidarnosti, jer ostvaruju pravo na dvije mirovine, osnovnu mirovinu i mirovinu iz II. stupa koju isplaćuje mirovinsko osiguravajuće društvo temeljem ugovora koji osiguranik sklopi s društvom.

S obzirom da je odredba članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju jasna i nedvosmislena, Vlada Republike Hrvatske je mišljenja da nema nedoumica vezanih za predmetno pitanje te nema potrebe za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju.

Za svoje predstavnike, koji će u vezi s iznesenim mišljenjem biti nazočni na sjednicama Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila mr. sc. Marka Pavića, ministra rada i mirovinskoga sustava, Majdu Burić, državnu tajnicu te Melitu Čičak, pomoćnicu ministra rada i mirovinskoga sustava.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

HRVATSKI SABOR

KLASA: 021-12/17-05/16

URBROJ: 65-17-03

Zagreb, 19. listopada 2017.

50 — VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Primljeno: 20.10.2017		
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.	
021-12/17-05/16	-	
Uredžbeni broj:	Pril.	Vrij.
65-17-03		

as

VLADI REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 209. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem, radi ocjene njegove osnovanosti, **Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine", broj 79/09 i 114/11)**, koji su predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijeli Peda Grbin i Silvano Hrelja, zastupnici u Hrvatskom saboru, aktom od 19. listopada 2017. godine.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

PEĐA GRBIN
SILVANO HRELJA
Zastupnici u Hrvatskom saboru

REPUBLIKA HRVATSKA		
65 - HRVATSKI SABOR		
ZAGREB, trg Sv. Marka 6		
Primljeno: 19-10-2017		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
021-12/17-05/16		
Uredbeni broj	Prih.	Vrij.
653-17-01		

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

**Predmet: Prijedlog za davanje vjerodostojnog tumačenja članka 3.
Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o
mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 79/07. i 114/11.)**

I. UVOD

Na temelju čl. 208., u vezi s člankom 172. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/13. i 113/16.), kao ovlašteni predlagatelji zakona podnosimo prijedlog za vjerodostojno tumačenje članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 79/07. i 114/11., u daljnjem tekstu Zakon).

Članak 3. citiranog Zakona glasi:

„Pravo na dodatak na mirovinu prema ovome Zakonu ne pripada korisnicima kojima je mirovina određena pod povoljnijim uvjetima i/ili na povoljniji način prema posebnim propisima o mirovinskom osiguranju, korisnicima najviše mirovine određene prema Zakonu o najvišoj mirovini, korisnicima osnovne mirovine i korisnicima obiteljske mirovine kojima je mirovina određena od mirovine koja je ostvarena prema propisima o mirovinskom osiguranju koji su važili do 31. prosinca 1998.“

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE TUMAČENJE TRAŽI

Posljedica primjene ovakve zakonske odredbe je da u praksi, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje primjenjuje članak 3. Zakona na način da sve osobe iz članka 91. Zakona o mirovinskom osiguranju smatra isključivo korisnicima osnovne mirovine, a ne korisnicima mirovine od dva dijela od kojih je samo drugi osnovna mirovina.

Takva doslovna i nekritička primjena odredbe članka 3. Zakona dovodi do toga da se dodatak od 27% na dio mirovine koji osiguraniku pripada kao da je „*bio osiguran samo u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju generacijske solidarnosti*“ ne isplaćuje za onu mirovinu koja je ostvarena na temelju mirovinskog osiguranja ostvarenog do početka primjene obveznog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje.

Dakle, ako pravo na dodatak na mirovinu pripada korisnicima koji su stvarno bili osigurani samo u režimu generacijske solidarnosti mirovine (ili se takvima, zbog istupa iz II. stupa, smatraju), onda nužno pripada i korisnicima dijela mirovine određenog „*kao da su bili osigurani samo u obveznom mirovinskom osiguranju na temelju generacijske solidarnosti*“, pa stoga nema interpretativnog instrumentarija koji bi mogao podržati praksu HZMO da kao korisnike osnovne mirovine tretira i korisnike mirovine iz generacijske solidarnosti u dijelu staža ostvarenog u tom režimu do početka primjene obveznog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje.

Nekritičko tumačenje citirane odredbe Zakona, dovelo je do toga da se na različit način tretiraju osiguranici koji su svoje pravo na mirovinu ostvarili pod istim uvjetima, što nikako nije mogla biti intencija zakonodavca pa podnositelji ovog prijedloga Hrvatskom saboru predlaže davanje vjerodostojnog tumačenja, kao u ovom prijedlogu.

III. IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA

Za provedbu ove Odluke nije potrebno osigurati dodatna sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG TEKSTA VJERODOSTOJNOG TUMAČENJA

Vjerodostojno tumačenje

članka 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 79/07. i 114/11.)

U dvojbi oko postojanja prava na isplatu dodatka na mirovinu za korisnike osnovne mirovine, članak 3. Zakona o dodatku na mirovine ostvarene prema Zakonu o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“, br. 79/07. i 114/11., u daljnjem tekstu Zakon) treba tumačiti na način da pravo na dodatak na mirovinu prema tome Zakonu ne ostvaruju korisnici osnovne mirovine isključivo u odnosu na dio mirovine koji im pripada za staž osiguranja ostvaren od početka primjene obveznog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje, dok im za staž osiguranja ostvaren prije početka primjene obveznog mirovinskog osiguranja na temelju individualne kapitalizirane štednje pripada dodatak na mirovinu sukladno članku 2. Zakona.

U Zagrebu, dana 19. listopada 2017. godine

Peda Grbin

Silvano Hrelja